

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 139/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2002 o sťažnosti Ľ. V., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby L., zastúpeného advokátom JUDr. J. B., Z., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Novom meste nad Váhom pod sp. zn. 1 T 55/01 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2 To 459/01, za účasti Okresného súdu v Novom meste nad Váhom a Krajského súdu v Trenčíne, po jej predbežnom prerokovaní takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2002 doručená sťažnosť Ľ. V., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde v Novom meste nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 1 T 55/01 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský

súd“) pod sp. zn. 2 To 459/01, ktoré v podstate odôvodnil tak, že doposiaľ je od 2. mája 2000 vo väzbe a napriek tomu nedošlo ku skončeniu jeho trestnej veci.

Sťažovateľ ďalej konkretizuje nečinnosť a nekonanie okresného súdu a krajského súdu.

Okrem vyslovenia porušenia označeného základného práva sťažovateľ žiadal, aby mu ústavný súd priznal aj primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti a z vyjadrenia okresného súdu vyplynulo, že vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 55/01 bol sťažovateľ 1. júna 2001 oslobodený spod obžaloby a krajský súd tento rozsudok zrušil a vec vrátil až do prípravného konania (uznesením z 20. decembra 2001). Spis bol postúpený Okresnej prokuratúre v Trenčíne 5. marca 2002.

Sťažovateľ namietol porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podaním doručeným ústavnému súdu 13. mája 2002, hoci už právoplatným rozhodnutím krajského súdu o vrátení jeho veci prokurátorovi na došetrenie a zaslaním spisu príslušnej prokuratúre netrvalo porušovanie tohto základného práva v konaní pred všeobecnými súdmi.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00) ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu

namietaného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie.

Tento skutkový stav bol základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Preto ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).